

1. Vstup

Paní Milada Jurásková se narodila 5. března 1935. Její životní příběh nás velmi zaujal. Na úvod nás zajímaly její vzpomínky na školní léta.

(4:02 – 4:18, 5:20 – 5:29)

„Po základní škole jsem šla do měšťanky, to ještě nevíte, co bylo, že? Tehdy se chodilo do 4. třídy a potom do měšťanky. Na SŠ jsem nechodila. Starší sestra se šla vyučit. Já jsem zůstala doma a starala se o hospodářství.“ *25 sekund*

2. Vstup

Zajímalo nás také, jak vzpomíná na dětství. A když se musela starat o hospodářství, tak co všechno měla na starost.

(2:36 – 2:43, 2:47 – 2:53, 2:56 – 3:00)

„Měli jsme koně, krávy ... nebyl to veliké hospodářství. V rybníku jsme se z jedné strany koupaly děti a z druhé strany jsme s zajeli do vody s koňmi, když jsme jeli z pole.“ *(17 sekund)*

3. Vstup

Na konci války se schovávala ve vinném sklepě spolu s celou rodinou. Říkala, že to byl častý úkryt i dalších lidí z Mikulčic. Na jejich zahradu dopadly v jeden den bomby, které zasáhly také hospodářské budovy a stáje.

Na konci války se paní Milada s celou rodinou schovávala ve vinném sklepě. Stal se častým úkrytem i pro další lidi z Mikulčic.

(10:30 – 10:40, 11:23 – 11:25, 11:58 – 12:09)

„To jsme byli ve sklepě u dráhy, jak tenkrát bombardovali právě dráhu. A právě když bylo to bombardování, tak nám bomba zasáhla maštale, které vyhořely. Soused přes jeden dům koně našťestí vyhnal.“ *(23 sekund)*

4. Vstup

V době komunistického režimu musela nastoupit do JZD a následně do závodu v Hodoníně. Vzpomíná si i na úděl svého strýce.

(18:50 – 19:04, 19:36 – 19:41, 20:00 – 20:18, 20:40 – 20:44)

„To byl tatínkův mladší bratr. Byl v lidové straně. Tam patřila velká část jeho kamarádů a mladých tehdy. Zapojil se do roznášení nějakých letáků. Sešli se někde ve sklepě a pravděpodobně v tom sklepě je někdo odposlouchával a následně udal. Dostali 5 roků v Jáchymově. Po 2,5 letech mohli jít domů, tak psali žádost na obec. Z obce jim však přišlo oznámení, ať si odpracují celých 5 let a že není žádoucí, aby se vrátily dříve. Strýc už se nevrátil nebo vrátil, ale v truhle.“ *(36 sekund)*

5. Vstup

Ve svém vyprávění vzpomíná paní Milada také na to, jak byla v Praze během Palachova týdne.

(33:22 – 33:54)

„To jsem tam byla na výročí Palacha. Vždycky po obědě se lidé začali scházet na Václavském náměstí. Začaly se dělat skupinky. A k večeru už bylo náměstí plné. Pozavírali se restaurace a divadla a pak se začalo vykřikovat *pusťte Havla*. Ten byl zavřený. A potom už nás obstoupili snbáci.“ (32 sekund)

„Viděla lidi, kteří byli v lepším případě mokří od vodních děl, v horším případě si vyslechla tvrzení od jednoho z snbáků, že situace tady už je vážně na krev.“

Paní Milada Jurásková žije dodnes v Mikulčicích. Na náš dotaz, co by vzkázala mladším generacím, říká, že se musíme hlavně poučit z minulosti a nepřipustit, aby se to zlé, co se odehrálo opakovalo.

V reportáži hraje píseň Bude jar.